

[Kai Møltke.]

tidende, der vel ikke kan beskyldes for at drive SF-propaganda, og hvor man fremdrager konsekvenserne af den udvikling, vi ser på lejeområdet i øjeblikket. Man gør her regnskabet op for, hvad det sidste år har bragt med hensyn til ejendomspriserens udvikling, og hvilken inspiration ejendomspriserens stigning har fået gennem boligforliget. Jeg skal blot citere et lille stykke:

„Både som inflationsindikator og som selvstændigt virkende inflationsfaktor må den forstærkede prisstigning på ejendomsmarkedet følges med alvorlig opmærksomhed. I første henseende fremtræder den som et ekstra bevis for, at snakken om en begyndende inflationsafdæmpning er uden forbindelse med virkeligheden, og dens betydning som selvstændig inflationskilde (via belåning af kapitalgevinster) vil klart være anskueliggjort derigennem, at prisopgangen fra 1. halvår 1965 til 1. halvår 1966 svarer til en forøgelse af de faste ejendommens samlede handelsværdi på godt 27 milliarder kr., hvoraf ca. 17 milliarder er reel kapitalgevinst.“

Finanstidende tilføjer, at man senere fra Jyllands-Postens side har foretaget en stikprøve af den senere udvikling efter boligforliget, og at den nævnte tendens for stigningen i ejendomspriserne har været tiltagende både i tempo og omfang.

Selv om vi nok er en lille smule sent på det med disse ting, er vi jo først nu kommet i besiddelse af materiale, der viser, hvor stor gaven til grundejerne er i den foreliggende situation. En formuegevinst på et år på, hvad man kalder reelle 17 milliarder, er dog ikke småting for mennesker, som har deres forstand i behold, særlig ikke når man advares om, at forliget er blevet en af de faktorer, som fremmer inflationen her i landet. Når det yderligere kan dokumenteres, at udtrækket af denne forøgede formue foruroliger selv den socialdemokratiske ordfører, hr. Axel Ivan Pedersen, som taler om det sidste års udtræk på 700 mill. kr. i tillægslån, kunne man dog måske have ret til på sagligt grundlag her at rejse det spørgsmål, som de radikales ordfører, fru Else-Merete Ross, allerede rejste i fjernsynet få dage efter, at bereg-

ningen forelå, nemlig om grundejerne ikke har fået for meget. Det er ganske simpelt dette faktum, som jeg ønsker her før afstemningen ved tredje behandling at stille folketinget over for. Hvis fru Else-Merete Ross mener, at grundejerne har fået for meget, har fru'en nu ud fra den betragtning, at man ifølge grundloven skal stemme efter sin overbevisning, en chance for at reducere det, som ellers gives for meget.

Hvis det virkelig er sådan, at man fra socialdemokratisk side er i tvivl i valget mellem at forære grundejerne pengene eller lade dem gå til en statslig fond, har man nu ud fra grundlovens betingelser chancen for at ændre lovforslaget på grundlag af betingelser, som ikke var til stede i januar, eller som man ikke ønskede undersøgt til bunds dengang.

Dette er i korte træk motiveringen for min gruppes stilling til dette lovforslag. Er en formuegevinst på reelt 17 milliarder ikke af et sådant omfang, at man i sidste øjeblik skulle rette fejlen og overflytte nogle penge? Det er det, der ligger i socialistisk folkepartis ændringsforslag.

Men nu er det jo altid sådan, at når socialistisk folkeparti kommer med noget fornuftigt, er der mange mennesker, der nok har lyst til at stemme for det, men beklager, at de har bundne hænder, medens andre betragter sig som værende fri i den nuværende situation og derfor mener, at når et sådant spørgsmål bliver rejst, skal de komme med overbud. Om liberalt centrum's underændringsforslag skal jeg gerne sige, at vi da kan forhandle om det, de her foreslår:

„I 1. linje i det foreslåede stk. 1 til § 32 indsættes efter „Udlejeren skal“ ordene: „som byggestøtteafgift“. I samme linje ændres „halvdelen“ til: „to tredjedele“.“

Liberalt centrum ønsker altså, at to tredjedele af lejeforhøjelsen i stedet for halvdelen her skal flyttes over til en særlig fond. Denne del af liberalt centrum's underændringsforslag skal jeg ikke være ængstelig ved at acceptere. Men når man så vil gå over til først at overføre pengene til kommunen og så give kommunen besked om, at de skal sendes til Nationalbanken, som kun må bruge pengene til at købe